

BEROEPSBELANGEN.

Tandheelkunde in Indië.

In het Algemeen Handelsblad van 11 Mei j.l. kwam onderstaand berichtje voor:

ONDERWIJS EN VOLKSGEZONDHEID.

Tandartsenschool. Het „N. v. d. D. v. N.-I.” vernam van den directeur der school tot opleiding van Indische artsen te Batavia, dr. De Waart, dat de Indische regeering in beginsel reeds besloot tot het oprichten van een Indische tandartsenschool. Het groote bezwaar is eene geschikte localiteit te vinden, nu aan bouwen wegens de noodzakelijke bezuiniging niet te denken valt.

Hierin komt echter thans verandering door verhuizen van het Instituut Pasteur naar het nieuwe gebouw te Bandoeng. De gebouwen, welke deze inrichting te Batavia occupeert, komen nu vrij voor de tandartsenschool.

Een ander nieuwtje bevatte onlangs de Nieuwe Rott. Courant:

De Deutsche Medizinische Wochenschrift bericht, dat gediplomeerde Duitsche tandartsen in Nederlandsch-Indië mogen practiseeren, wanneer zij hier te lande of in Nederlandsch-Indië met goed gevolg een theoretisch examen hebben afgelegd.

Nadere bijzonderheden over dit examen verstrekt het Duitsche gezantschap in Den Haag, zoo zegt het weekblad.

Beide mededeelingen schijnen er op te wijzen dat er in Indië een tekort aan tandheelkundige hulp bestaat, waaraan men op deze wijzen wil trachten tegemoet te komen.

Merkwaardig is echter dat men het niet noodig schijnt te vinden daarvoor deskundige adviezen in te winnen, ons is daarvan tenminste niets bekend.

Wat wij weten van Indië, is dat er van Tandheelkundig Vereenigingsleven geen sprake is, zoodat men zich voor adviezen daar zal moeten wenden tot een willekeurig collega, die vermoedelijk over deze materie heel weinig zal weten te zeggen.

Hoe men een tandartsenschool kan oprichten, zonder zich van te voren van goede deskundige medewerking te hebben verzekerd, is ons een raadsel; wel weten wij dat het Ministerie van Koloniën eenige jaren geleden op dezelfde zonderlinge wijze plotseling tandartsen vroeg om te practiseeren op de Buitenbezittingen en tevens onderwijs te geven aan een dergelijke school. De ervaringen hierbij opgedaan, schijnen voor de regeering niet onverdeeld aangenaam geweest te zijn; blijkens bovenstaande berichten is daaruit echter niet de logische conclusie getrokken om eerst eens ter bevoegder plaatse raad te vragen en inlichtingen in te winnen.

Wanneer dit soms ook is nagelaten om redenen van „noodzakelijke bezuiniging” vreezen wij dat dan de zuinigheid de wijsheid weer eens bedriegen zal!

RED.

De volksgezondheid in 1920.

Uit het eerste jaarverslag van het gereorganiseerde staatstoezicht op de volksgezondheid.

Het tandartsenmonopolie en de tandtechnici en het arrest van den Hoogen Raad van 9 Febr. 1920 kwam weer sprake, aanhangig gemaakt door een vereeniging van tandtechnici. De Raad beduide den minister „dat de bevoegdheid die in de wet regelende de uitoefening der tandheelkunst, behalve aan hen, die bevoegd zijn de geneeskunst in haar vollen omvang uit te oefenen, aan den tandarts is toegekend, aan niemand anders en dus ook niet aan den kunstgebittemaker toekomt en dat, voor de vrijheid die de kunstgebittemakers wenschte eene wetwijziging noodig zou zijn, waarvan de raad de wenschelijkheid niet inzag, doch dat mocht men eventueel besluiten tot het toelaten van zoogenaamde onbevoegden tot de uitoefening van de geneeskunst, uit den aard der zaak ook de vraag beslissing zou eischen of de behandeling van de ziekte van den men-

schelijken mond aan ongediplomeerden, b.v. kunstgebittenmakers, kon worden vrijgelaten. 's Raads advies gaf den minister aanleiding tot de vraag, „of het toch niet toelaatbaar zou zijn, dat de tandtechniker de bevoegdheid verkrijgt, om, zoo aan zekere eischen van bekwaamheid was voldaan, ook te plaatsen wat hij heeft vervaardigd; door dezen maatregel zou dan worden voorzien in het groote tekort aan tandartsen”. „De Raad beantwoordde deze vragen onder aanvoering van redenen ontkennend, omdat den gebittenmaker de noodige kennis ontbreekt om gebitten in den mond te plaatsen, terwijl daarenboven de behandeling voor en na de vervaardiging van het gebit niet door hem zou mogen geschieden, daar hiertoe grondige geneeskundige kennis noodig is, en het toestaan van het plaatsen van een gebit door een gebittenmaker zou leiden tot ernstige vergripen tegen de Wet, daar hierdoor de gelegenheid zou worden geschapen elke behandeling in den mond te verrichten, zeer tot schade van de volksgezondheid. Daarbij kwam nog, dat in het te kort aan tandartsen binnen afzienbaren tijd zou worden voorzien.”

Artsexamen en apothekersexamen.

Een wetsontwerp is ingediend tot wijziging en aanvulling van de wet van 25 December 1878, houdende regeling van de voorwaarden tot verkrijging van de bevoegdheid van arts, tandarts, apotheker, vroedvrouw en apothekersbediende, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 November 1919.

Blijkens de memorie van toelichting zijn bij de regeling van de universitaire examens, in het nieuwe Academisch statuut mogelijk geworden door de wetten van 1 Maart 1920 en van 11 Juni 1921, in overeenstemming met de wenschen der betrokken faculteiten het artsexamen en het apothekersexamen tot universitaire examens gemaakt. Mitsdien is wijziging van de wet van 25 December 1878, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 November 1919, noodzakelijk geworden voorzover daarin een regeling van genoemde examens vervat is; het afnemen van deze examens wordt in deze wet immers opgedragen aan daarvoor jaarlijks te benoemen staatscommissies. Het ingediende wetsontwerp beoogt allereerst de regeling van het artsen-examen en van het apothekersexamen uit deze wet te lichten, zoodat alleen de regeling van het Academisch statuut, overeenkomstig het bepaalde in art.

131 der hooger-onderwijswet, deze examens zal beheerschen. Ongewijzigd blijft derhalve de regeling van de examens voor tandarts, vroedvrouw en apothekerassistent.

De maatschappelijke beteekenis zoowel van het artsdiploma als van het apothekersdiploma heeft, hoewel het artsexamen en het apothekersexamen universitaire examens zijn geworden, de wenschelijkheid naar voren gebracht om speciale diploma's met het oog op de aan die examens verbonden maatschappelijke bevoegdheden — zij het in eenigszins gewijzigden vorm — te behouden.

Immers overeenkomstig het bepaalde bij art. 17 van het Academisch statuut zullen ook zij, die met goed gevolg het artsexamen of het apothekersexamen hebben afgelegd, een in het Latijn gesteld getuigschrift ontvangen, zakelijk overeenstemmende met de notulen of het album der faculteit. Het komt den minister van onderwijs wenschelijk voor naast dit in het Latijn gesteld getuigschrift, ten aanzien waarvan bij de faculteiten van verschillende universiteiten geen eensluidendheid is voorgeschreven, een in het Nederlandsch gesteld getuigschrift te doen uitreiken. Aldus wordt gelijkkluidendheid gewaarborgd en zal zoowel hier te lande als in het buitenland misverstaan van de bevoegdheid zijn uitgesloten.

Tevens komt dit ontwerp tegemoet aan een wensch van belanghebbers om het in Ned. Indië verworven getuigschrift van apothekersbediende, hier te lande te erkennen.

Eindelijk worden de examengelden gebracht op f 50 die voor vroedvrouw en apothekersassistente op f 10.
